सान्दृष्टिकं,क्री,(सन्दृष्टी प्रत्यचे भवम्। सन्दृष्टि +ठञ्।) सदा:फलम्। इत्यमर:।राष्ट्रास्ट ॥ दृष्टपरिकल्पनान्यायः। यया पितामहदौहि-वाभावे प्रपितासहप्रपितासञ्चीः क्रमेणाधि-कारः प्रवितामहविग्डस्य धनिभीग्यलात् पूर्वीत्रसांदृष्टिकचायिषद्वाच । इति दाय-क्रमसंबद्धः ॥

सान्द्रं, की. (घदि बन्धने + बाइसकात रक्। भन्द्रे स सह वसंते इति ।)वनम् । इतिमेदिनी॥ सान्द्र:, बि, (चन्द्रेश निविडवन्धनेन सह वर्त्तते इति।)वनः। इत्यमरः। ३।१।६६ ॥(यया, माघे। ४। २८।

"उन्नैर्भद्रारजतराजिविराजितासी दुवेणभितिरिष्ठ सान्द्रसुधासवर्षा॥") सृदः। इति मेदिनौ॥ स्निष्धः। सनोज्ञः। इति यण्टरहावलो ॥

सान्द्रपुषाः, (सान्द्रं पुष्पमस्य।) विभौतक-वचः। इति ग्रब्दचन्द्रिका॥

सान्द्रस्थिः, त्रि, (सान्द्रः श्विग्धयः।) निविद्-स्निग्धः। तत्पर्यायः। मेदुरः२। इति मन्द-रवावसी॥

साश्विकः, पुं, (सथा मदासञ्जोकरणं शिल्पमस्य सन्धा + ठक्।) शौक्डिकः। इति शब्दमासा ॥ (सिमं करोतौति। ठका।) सम्बक्ती च॥ सान्धिवेलं, वि, (सन्धिवेला + "सन्धिवेलाच्तु-नचलेभ्योऽण्।" ४। १। १६। इति पण्।) सिवविवायां भवम । इति सिवान्तकोमदी ॥ साभ्यः,तिं,(सभ्यायां भवः। सभ्या + सन्धिवेता-दिलात् पण्।) सम्यासम्बन्धीयः। (यदा, रष्टुः। २।२३।

"गुरी: सदारख निपीष पादी समाप्य सान्ध्यच विधि दिसीपः। दोषावसाने पुनरेव दोग्भी भेजे भुजोिक्स्वरिपुनिषसाम्॥"

साम्यक्समा स्त्रो, साम्यं सन्धिकालोइवे क्रममं यखाः।) विसन्धिपुष्यदृष्यः। इति राज-निर्धेष्टः ॥

साबद्दनिकः, चि, (सब्दनं प्रयोजनस्थिति। सब्दन + तद्ख प्रयोजनिम्ति ठका)सबाइ-विधिष्टः। इति सिद्यान्तकीसुदी॥

साबायं, क्री, (सम्यक् नीयते श्रीमार्थमिति। सं + नो + "पायसादायेति।" शशश्रद। द्रतिखत्यायादेशः समी दीर्घलचनिपाखते इवि:। इत्यसर:।३।७।२७॥

सात्रिध्यं, ली, (स्त्रिधिरेव। स्त्रिधि + "चातु-व्यंखादीनां लाघं उपसंख्यानम्। " ५। १। १२४। इत्यस्य वात्तिकोत्त्या खार्थे स्थल्।) निकटम्। यया,--

"मर्चनस्य तपोयोगात् पर्चनस्यातिश्रायनात्। याभिक्ष्याच विखानां देवः साविधा-

सानिपातिकः, ति, (सनिपातस्य शमनं कीपनं वा। "सर्विपाताच।" ५।१। ३८। इत्यस्य वात्तिकोत्त्वा खार्चे बज्।) सन्निपातजरोग:। इति राजनिर्घेष्डः॥ यथा, कुमारे।२।४८। "तिखिवपायाः सर्वे नः करे प्रतिइतिकयाः। वीर्याव न्यीवधानीव विकार सानिपातिके॥") तिहवरणं सिवपात्रयन्दे दृष्ट्यम् ॥

चात्रासिकः, पुं, (संन्यासः प्रयोजनमस्येति। ठक्।) सत्रासी। तत्पर्याय:। भिन्नः यति:३ कर्मान्दी ४ रक्रावसनः ५ परिवाजकः ६ तापसः ७ पाराशरी = पारिकाइने ८ मस्त्ररी १॰ यारिरचनः ११। इति इसचन्द्रः ॥

सापत्राः, पुं,(सपन्त एव । खार्चे चञ्) यतुः । इत्यमरटीकायां रमानायः।२।८।१०॥ (सपद्रा भपत्यमिति। सपन्ती + खन्।) सपत्नीयुत्तः । यया, बहस्पतिः ।

"पिता सङ् विभक्ता ये सापत्रा वा सङ्ोदराः जचन्यजाय ये तेषां पिष्टभागहरास्त ते ॥"

इति दायतत्त्वम्॥ (सप्रवा भावः। सपन्तो + ब्राष्ट्राणादित्वात् था ।() सपत्रीभावे, क्री ॥ (यथा, माघे।

"गित्याया निजवसतेनिराधिरे य-दारीच श्रियमरविन्दतः कराग्रः। व्यक्तव्यं नियतमनेन निन्धरस्याः सापद्रां चितिसुतविदिषी मिर्चः॥")

सापिन्हंग, क्री, (सपिन्हस्य भावः। सपिन्ह + चाज् ।) सपिच्छतां । सातु पुंसां सप्तमपुरुष-पर्यम् पन्दकन्यानां विपुर्वपर्यम्स स्था-यिनी। यवा,--

"लेपभाजयतुर्घाद्याः चित्राचाः चिष्डभागिनः पिख्डदः सप्तमस्तेषां सापिक्यां साप्तपीद्वम् इति मकापुराषम्॥

भवतानां विपौरवमः। इति वशिष्ठः॥ भवि च "पित्रादिषड् भि: सापिख्य' तत्तवान्ततिसप्तर्कः गोतको सति तत्तु स्वात् यड् भिः पुत्रादिभि-

पप्रतानान्तु कन्यानां चिभिः पिवादिभिः

स्तम् ॥" इति कारिका ॥

अन्यत् सिपण्डयन्दे द्रष्टव्यम् ॥ साप्तपदीनं, क्ली, (सप्तभिः पंदेरवाष्यते इति । "साप्तपदीनं संख्यम्।" ५।२।२२। इति खअ प्रत्ययेन साधुः।) सख्यम्। इत्यमरः।२। ८। १२॥ (यथा, कुमारे। ५। ३८।

"प्रयुक्तसत्कारविशेषमाताना न मां परं सन्मतिपन्मइसि। यतः सतां सवतगावि ! सङ्गतं मनोषिभि: साप्तपदीनमुच्यते ॥")

सप्तपद्सम्बन्धिन, वि॥ सक्ति ॥" साफलां, क्री.(सफलस्य भावः। सफल + चज्।) इति तियादितत्त्वम् ॥ | सफलता । (यया, सुकुन्दमालायाम् । २८ ।

"जिह्ने श्रीक्षण्यमन्तं जप जप सततं जन्म-साफल्यमन्त्रम्॥")

सान्दी, स्त्री, ट्राचाविशेष:। इति केचित्॥ साम, का सान्त्वे। इति कविकल्पट्टमः॥ (चुरा०-पर॰-सक॰-सेट।)दन्यादिर्दितीयखरी। मान्वः प्रियकरणम् । क,सासयति दौनं दानेन दाता। इति दुर्गादासः॥

साम, त्व सान्वने। इति कविकस्पद्रमः॥ (बदम्तचरा॰ पर • सक्ष • सेट्।) साम्बनं प्रिय-करचम्। अससामत् दीनं दानेन दाता।

इति दुर्गादासः॥

सास, [न्] क्री, (स्वति दिनति दुःखं गेय-लात् स्वति दु:खयति दुरध्ये यलादिति वा। सो + "सातिभ्यां मनिन्मनिषौ ।"उषा । ४।१५२। इति सनिन्।) वैद्विश्रेष:। इत्यमर: ।१।६।३॥ खति पापं साम वो य नाशे वास्सिति मन्। इति भरतः ॥ तक्षचन्यमाच् जैमिनिः । गोतेषु सामाख्या इति। गीयमानेषु मन्तेषु सामसंज्ञी-त्ययः। इति तिथादितत्त्वम्॥ तत्त् चतुर्खेदान्त -र्गतवतीयवेदः। तस्य सहस्रवाखाः तस्योपनिषत् कान्दोग्य।दि:। विवर्णन्तु वेदग्रन्दे द्रष्टव्यम्॥* सामध्वनियवणानन्तरं वेदपाठनिषेधस्तद्धि-ष्ठाटदेवताकथनच यथा,--

"सामध्वनाहग्यज्ञवी नाधीयीत कदाचन। वेदस्याधीत्य वाप्यन्तमारस्यकमधीत्य च॥ ऋग्वेदो देवदैवत्यो यजुर्वेदस्तु मानुषः। सामवेदः स्मृतः पित्रास्तस्मात्तस्य। ग्रविर्ध्वनिः॥" इति सानवै। ४। १२३॥ *॥

(वेदोऽयं गजोत्पत्तिकारणम्। तया च रघुवंग-टीकायां मिलनायध्तपालकाये। १६। ३। "सूर्यास्याण्डकपासे हे समानीय प्रजापतिः। इस्ताभ्यां परिग्टबाय सप्तसामान्यगायत। गायती ब्रह्मणस्तस्मात् ससुत्पेतुमंतङ्गजाः॥") ग्रव्याकरकोपायविभेषः। दत्यमरः।२।८।२०॥ प्रियवादार्श्वपदानसम्बन्धादिभिः क्रोधोपश्रमनं साम। स्वति विरोधमिति बोऽन्तकमायौत्यसन् वास्सिति मन्। सान्व साम त्वा सान्वने इत्यसात् नाम्नीति चन् वा। साम दन्यादि। यमयति विरोधमिति याम नान्तं तासव्यादि इति केचित्। इति भरतः ॥ ॥ पपि च।

मनुर्वाच। "उपायां एवं समाचच् सामपूर्वा बाहायते। बचण्य तथा तेवां प्रयोगच सुरोत्तम ॥

मसा उवाच। सामभेदस्तया दानं दख्ड मनुजीत्तम । उपेचा च तथा माया इन्द्रजालव पार्थिव ॥ प्रयोगाः कथिताः सप्त तन्ये निगदतः ऋषु। दिविधं कथितं साम तत्त्वज्ञातव्यमेव च॥ तत्रापातव्यं साध्नां पाक्रीयायैव जायते। तथां साध्रपियश्चेव सामसाध्या नरा मता:॥ महाकुलीना ऋलवी धर्मानिष्ठा जितिन्द्याः। सामसाध्या नरास्तव्य तेषु साम प्रयोजयेत्॥